Research Intelligence

ผลกระทบจากสงครามการค้า 2.0 ต่อภาคอุตสาหกรรมและบริการของไทย: Round One

กุมภาพันธ์ 2568 วิจัยกรุงศรี

krungsri Research

เครือ MUFG หนึ่งใน สถาบันการเงินที่ใหญ่ที่สุดของโลก

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร 3

บทนำ 4

ผลกระทบสงครามการค้าของรัฐบาลทรัมป์สมัยที่สอง ในรอบแรก 5
(Trade War 2.0: Round 1)

- **ฉากทัศน์ที่** 1 สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% และจีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15% 5

- **ฉากทัศน์ที่** 2 สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% จากเม็กซิโกในอัตรา 25% และจากแคนาดาในอัตรา 25% ขณะที่จีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15% 10

มุมมองวิจัยกรุงศรี 20

Subscribe Us

สมัครสมาชิกวิจัยกรุงศรี...

krungsri.research@krungsri.com

คำสงวนสิทธิ์

เนื้อหาและข้อมูลใดๆ ทั้งหมดที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ถือเป็นลิขสิทธิ์ของวิจัยกรุงศรี ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใดๆ เกี่ยวข้องกับเนื้อหา อำเนา หรือดัดแปลงแก่บุคคลอื่นโดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากวิจัยกรุงศรี รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อหรือควรเชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม วิจัยกรุงศรีไม่อาจรับรองความครบถ้วนสมบูรณ์หรือความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว อีกทั้งไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงหรือทางอ้อมจากการใช้รายงานฉบับนี้หรือเนื้อหาในรายงานฉบับนี้ ข้อมูล ความคิดเห็น และการประมาณการที่ปรากฏในรายงานนี้ถือเป็นความคิดเห็นของวิจัยกรุงศรี ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ ความคิดเห็นในรายงานฉบับนี้เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบัน ณ วันที่มีการเผยแพร่รายงาน วิจัยกรุงศรีขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงโดยมิต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

บทสรุปผู้บริหาร

สงครามการค้ารอบ 2 ได้เริ่มต้นขึ้นหลังจากนายโดนัลด์ ทรัมป์ ซึ่งเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ เป็นสมัยที่ 2 ได้ใช้คำสั่งของฝ่ายบริหาร (Executive Order) เปิดฉากเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจีนอย่างเป็นทางการ ขณะที่รัฐบาลจีนได้ออกมาตรการตอบโต้สหรัฐฯ กลับเช่นกัน ทั้งมาตรการภาษี และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี ได้สร้างความกังวลต่อภาวะทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม

วิจัยกรุงศรีจึงจัดทำบทวิเคราะห์นี้ขึ้นเพื่อประเมินผลกระทบจากสงครามการค้าที่เกิดขึ้นจริงครั้งนี้ โดยใช้แบบจำลอง GTAP จำแนกเป็น 2 ฉากทัศน์ โดยฉากทัศน์แรก สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% และจีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15% (เกิดขึ้นและเริ่มการตอบโต้แล้ว) และฉากทัศน์ที่สอง สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนทุกประเภทในอัตรา 10% เม็กซิโก 25% และแคนาดา 25% ส่วนจีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15% (มีโอกาสเกิดขึ้น แต่อยู่ระหว่างการชะลอการขึ้นภาษีกับแคนาดาและเม็กซิโกชั่วคราวอย่างน้อย 30 วัน นับจากวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568) ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า การขึ้นภาษีนำเข้าในทุกกรณีล้วนส่งผลเชิงลบต่อเศรษฐกิจโลก ส่วนไทยมีแนวโน้มได้รับประโยชน์จากการส่งออกและการย้ายฐานการผลิต โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมก่อสร้าง และผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง ขณะที่ผลกระทบเชิงลบได้สร้างความเสียหายต่ออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เคมี สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์โลหะ และเมื่อพิจารณาถึงความเสียหายต่อภาคอุตสาหกรรมของไทย พบว่า ผลกระทบเชิงลบเกิดจากการส่งผ่านห่วงโซ่อุปทานของกลุ่มอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์พื้นฐาน ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม และไฟฟ้า เป็นสำคัญ

ศุภสิน อิทธิพัทธ์วงศ์

นักเศรษฐศาสตร์

supasyn.itthiphatwong@krungsri.com

+662 296 4748

ชัยวัช โซวเจริญสุข

นักวิเคราะห์อาวุโส

chaiwat.sowcharoensuk@krungsri.com

+662 296 2000 Ext. 50880

บทนำ

สหรัฐฯ เริ่มเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนอย่างเป็นทางการ โดยมีผลบังคับใช้ ณ วันอังคารที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 ขณะที่รัฐบาลจีนได้ออกมาตรการตอบโต้สหรัฐฯ กลับ ทั้งมาตรการภาษี 10-15% และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568 เป็นต้นไป

เนื่องจากทั้งสหรัฐฯ และจีนต่างเป็นประเทศเศรษฐกิจที่ใหญ่อันดับ 1 และ 2 ของโลก ผลกระทบที่เกิดขึ้นย่อมแผ่ขยายเป็นวงกว้าง ตามความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทานโลก ไม่ว่าจะผ่านผลกระทบทางอ้อมของการขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีน การย้ายฐานการผลิตจากจีน การส่งออกเพื่อทดแทนนำเข้าสินค้าจากจีนและสหรัฐฯ ดังนั้น เพื่อหาคำตอบว่าภาคอุตสาหกรรมและบริการของไทยภาคส่วนใดบ้างที่มีแนวโน้มได้หรือเสียประโยชน์จากสงครามการค้าครั้งนี้ วิจัยกรุงศรีจึงประยุกต์ใช้แบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019) เพื่อประเมินผลกระทบของนโยบายดังกล่าวต่อเศรษฐกิจไทยผ่านเครื่องชี้ที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) การส่งออก และการลงทุน ทั้งผลกระทบในภาพรวมและรายอุตสาหกรรม ผ่านฉากทัศน์ (Scenario) 2 กรณี ทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและมีโอกาสสูงที่จะเกิดขึ้น ได้แก่

- **ฉากทัศน์แรก** สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% และจีนตอบโต้กลับโดยขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15% ซึ่งฉากทัศน์นี้เกิดขึ้นจริงแล้ว และ
- **ฉากทัศน์ที่สอง** สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนทุกประเภทในอัตรา 10% จากเม็กซิโกในอัตรา 25% และจากแคนาดาในอัตรา 25% ส่วนจีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15% ซึ่งสอดคล้องกับการประกาศใช้คำสั่งของฝ่ายบริหาร (Executive Order) ของนายโดนัลด์ ทรัมป์ และการประกาศตอบโต้กับจีน ฉากทัศน์นี้จึงมีโอกาสเกิดขึ้นสูง แต่ปัจจุบัน สหรัฐฯ อยู่ระหว่างการชะลอการขึ้นภาษีกับแคนาดาและเม็กซิโกชั่วคราวอย่างน้อย 30 วัน นับจากวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568

ผลกระทบสงครามการค้าของรัฐบาลทรัมป์สมัยที่สอง ในรอบแรก (Trade War 2.0: Round 1)

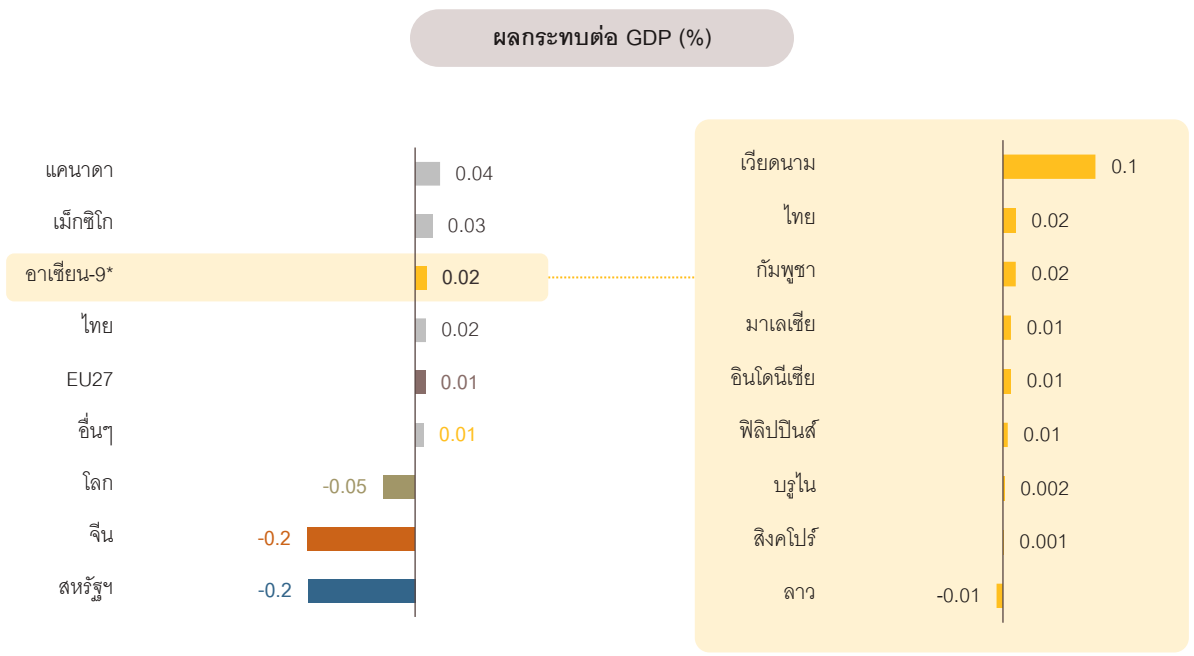
วิจัยกรุงศรีได้ประเมินผลกระทบจากกรณีสหรัฐฯขึ้นภาษีนำเข้ากับประเทศคู่ค้า ด้วยการศึกษาความเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมไทยและห่วงโซ่มูลค่าโลกผ่านแบบจำลอง GTAP ซึ่งสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในแง่มุมของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมโดยสังเขปได้ดังนี้

I. สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% และจีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15%

การที่สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนทุกประเภทสินค้า 10% ตั้งแต่วันอังคารที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 และจีนโต้ตอบกลับโดยขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐ 15% ในสินค้าประเภทถ่านหินและก๊าซแอลเอ็นจี และภาษี 10% ในสินค้ากลุ่มน้ำมันดิบ เครื่องจักรการเกษตร และยานยนต์บางประเภท ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568 เป็นต้นไปนั้น วิจัยกรุงศรีพบว่าในภาพรวม (ภาพที่ 1) จะส่งผลให้ GDP และการส่งออกของโลกโดยรวมลดลงจากกรณีฐาน -0.05% และ -0.4% ตามลำดับ เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ผลิตภาพ (Productivity) ลดลง และอุปสงค์ในประเทศเศรษฐกิจหลักที่ลดลง โดยเฉพาะในสหรัฐฯ และจีน ทั้งนี้ การส่งออกของสหรัฐฯ อาจลดลงจากกรณีฐานถึง -2.2% ซึ่งรุนแรงกว่าผลกระทบต่อการส่งออกของจีนที่ -1.4% อย่างไรก็ตาม ต้นทุนของธุรกิจในสหรัฐฯ ที่เพิ่มขึ้นจากการขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีน ยิ่งส่งผลลบย้อนกลับมาสู่การลงทุนในสหรัฐฯ ที่หดตัวกว่า -1.0% มากกว่าจีนที่ -0.7% เนื่องจากสหรัฐฯ ยังต้องพึ่งพาแหล่งวัตถุดิบจากจีนในหลายอุตสาหกรรม

ภาพที่ 1

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจมหภาคในฉากทัศน์ที่ 1 สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% และจีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15% (% การเปลี่ยนแปลงจากกรณีฐาน)

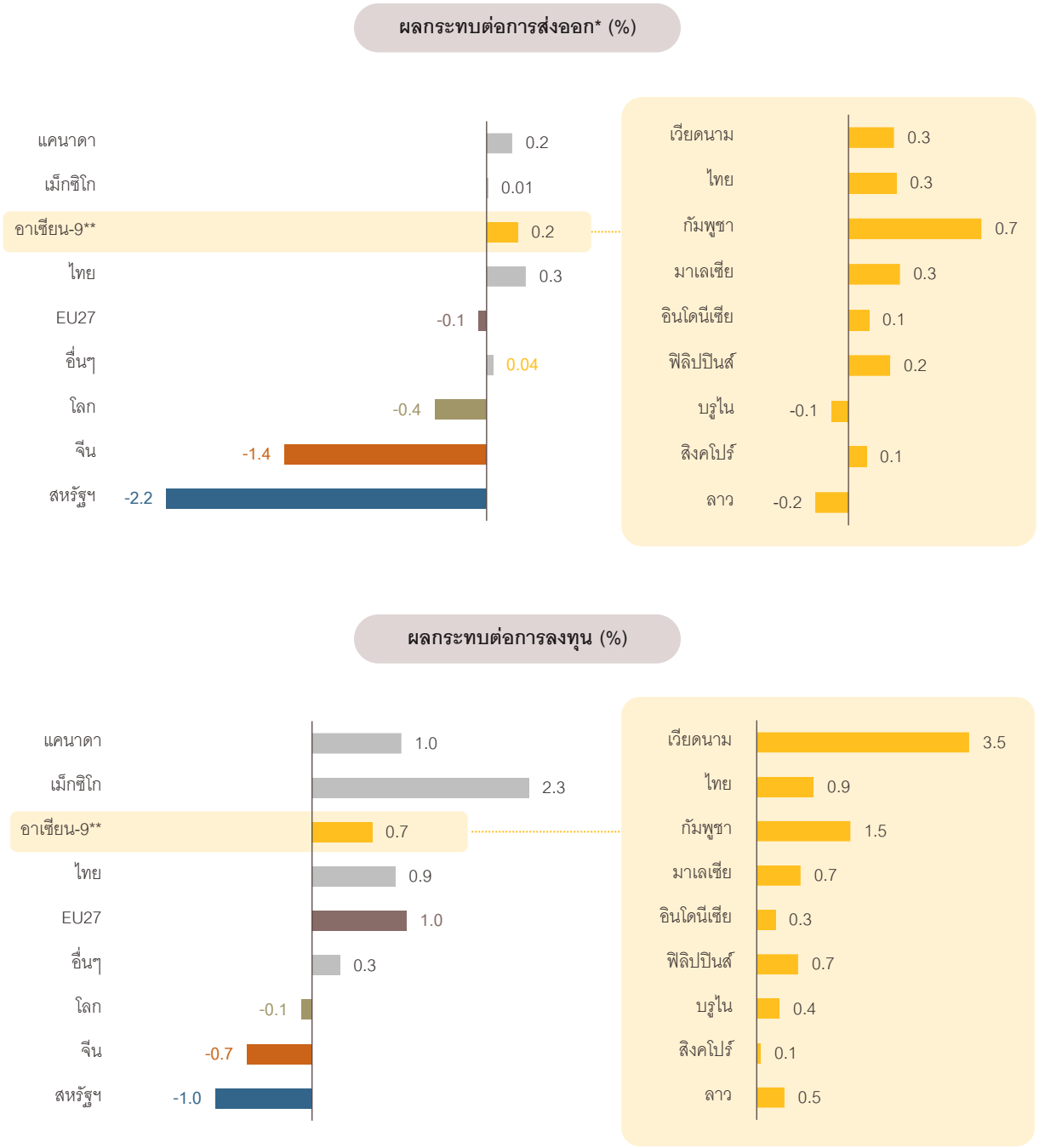

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)

หมายเหตุ: * อาเซียน-9 หมายถึง กลุ่มประเทศอาเซียนที่ไม่รวมเมียนมา

ภาพที่ 1 (ต่อ)

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจมหภาคในฉากทัศน์ที่ 1 สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% และจีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15% (% การเปลี่ยนแปลงจากกรณีฐาน)

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)

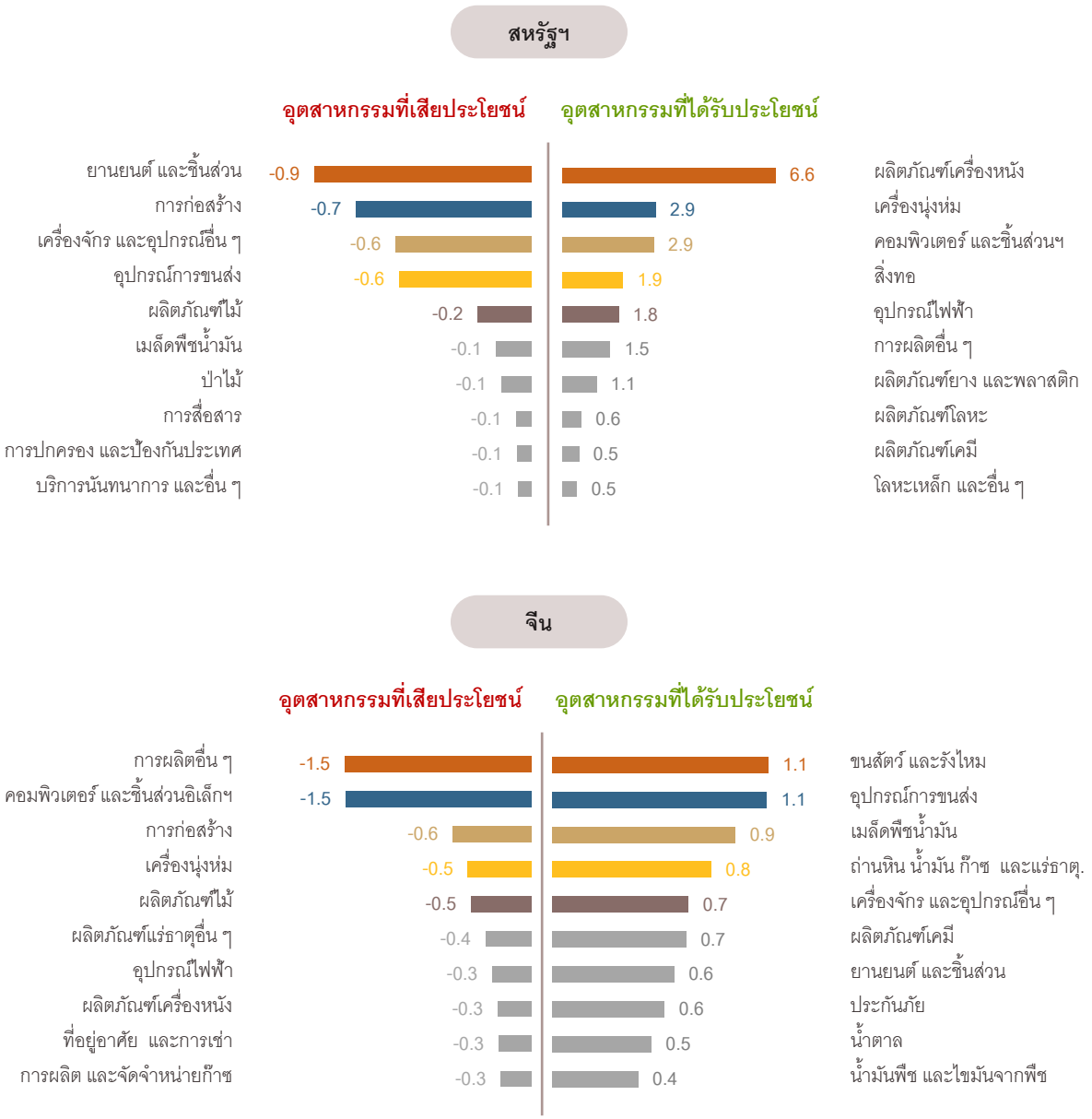
หมายเหตุ: * การเปลี่ยนแปลงเฉพาะปริมาณการส่งออกสินค้า

** อาเซียน-9 หมายถึง กลุ่มประเทศอาเซียนที่ไม่รวมเมียนมา

เมื่อพิจารณารายอุตสาหกรรม พบว่าภาคอุตสาหกรรมของสหรัฐฯ ที่ได้รับผลกระทบสูงสุด คืออุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ที่หดตัว -0.9% จากกรณีฐาน ในทางกลับกัน อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังของสหรัฐฯ จะได้รับผลบวกจากสงครามการค้าในฉากทัศน์นี้ โดยจะขยายตัวได้มากขึ้นถึง 6.6% จากกรณีฐาน **ขณะที่ผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมของจีนจะเกิดขึ้นสูงสุดในอุตสาหกรรมการผลิต** โดยหดตัวถึง -1.5% จากกรณีฐาน ขณะที่อุตสาหกรรมที่ได้ประโยชน์สูงสุดเป็นกลุ่มขนสัตว์ และรังไหมที่ขยายตัว 1.1% จากกรณีฐาน (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2

ผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมและบริการของประเทศคู่สงครามการค้าในฉากทัศน์ที่ 1

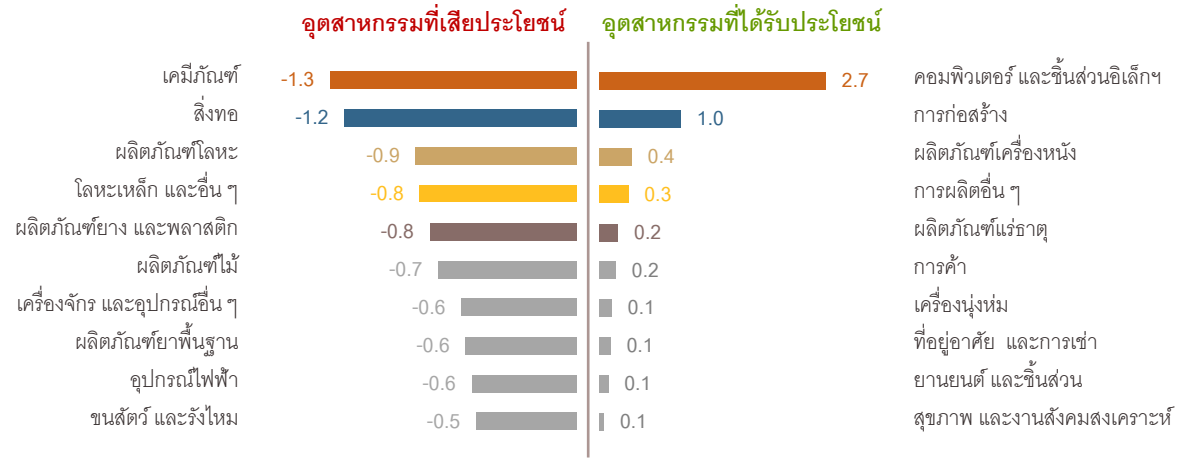
ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)

เมื่อย้อนกลับมาพิจารณาผลกระทบต่อไทย ในฉากทัศน์แรกนี้ไทยยังคงได้ประโยชน์สุทธิ เนื่องจากสามารถส่งออกเพื่อทดแทนการนำเข้าสินค้าของประเทศคู่ขัดแย้ง ทั้งจากจีนและสหรัฐฯ ได้มากขึ้น รวมถึงได้ประโยชน์จากการย้ายฐานการผลิตออกจากจีนและสหรัฐฯ ทำให้การส่งออกและการลงทุนของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากกรณีฐาน 0.3% และ 0.9% ตามลำดับ (ภาพที่ 1) ส่งผลให้มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมไทยบางกลุ่มขยายตัวได้ (ภาพที่ 3) อาทิ คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (+2.7%) ภาคก่อสร้าง (+1.0%) ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง (+0.4%)

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากการขึ้นภาษีได้ส่งผ่านมายังต้นทุนของห่วงโซ่อุปทานโลกที่สูงขึ้น ทำให้อุตสาหกรรมของไทยในบางหมวดที่พึ่งพิงส่วนประกอบหรืออ้างอิงราคาต้นทุนจากตลาดโลกมีมูลค่าลดลง อาทิ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ (-1.3%) อุตสาหกรรมสิ่งทอ (-1.2%) ผลิตภัณฑ์โลหะ (-0.9%) **ด้วยผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบ ทำให้ผลกระทบสุทธิต่อ GDP ไทยโดยรวมมีค่าเป็นบวกในระดับจำกัด เพียง 0.02% จากกรณีฐาน**

ภาพที่ 3

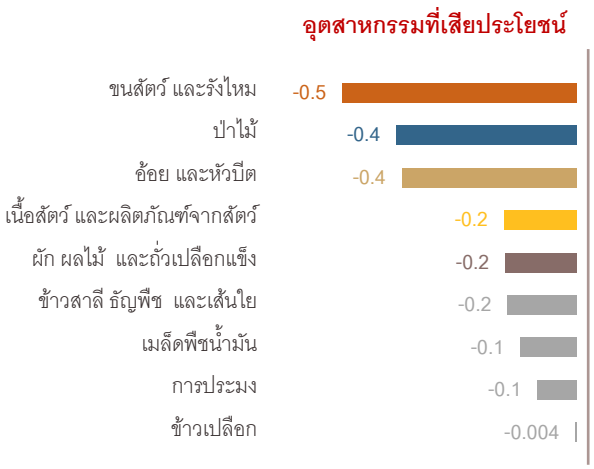
ภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบสูงสุด 10 อันดับแรกของไทยในฉากทัศน์ที่ 1

เมื่อพิจารณาภาคเกษตรของไทย พบว่าในฉากทัศน์นี้ภาคเกษตรได้รับผลกระทบเชิงลบในทุกหมวดอุตสาหกรรม (ภาพที่ 4) โดยอุตสาหกรรมที่ได้ผลกระทบเชิงลบสูงสุดคือหมวดขนสัตว์และรังไหม โดยหดตัว -0.5% จากกรณีฐาน รองลงมาเป็นหมวดป่าไม้ (-0.4%) การปลูกอ้อย (-0.4%) เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ (-0.2%) และผักและผลไม้ (-0.2%)

ภาพที่ 4

ผลกระทบจากการขึ้นภาษีนำเข้าต่อมูลค่าเพิ่มในภาคเกษตรของไทยในฉากทัศน์ที่ 1

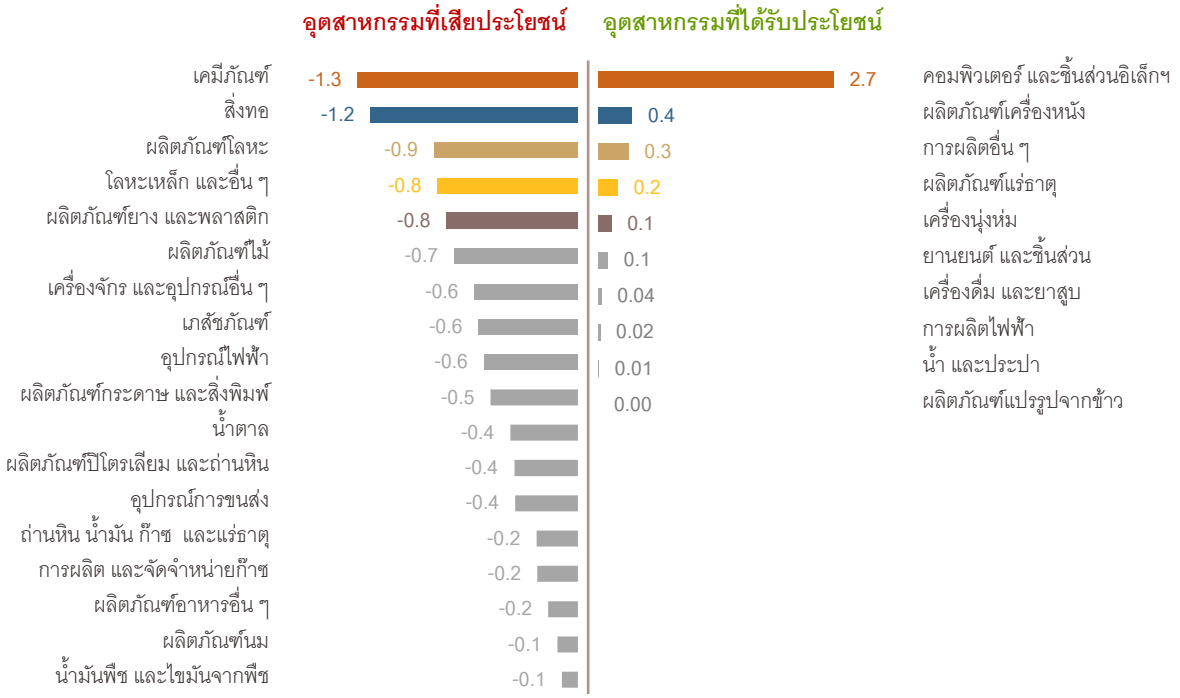

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)

สำหรับภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทย เมื่อพิจารณารายละเอียดของผลกระทบรายหมวดพบว่า **อุตสาหกรรมที่ได้อานิสงส์มากที่สุดคือ อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้ผลบวกรวม 2.7% จากกรณีฐาน** รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง (+0.4%) ผลิตภัณฑ์จากแร่ (+0.2%) ตรงกันข้าม อุตสาหกรรมที่ได้รับผลลบจากการขึ้นภาษีมากที่สุดคือ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์หดตัว -1.3% รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมสิ่งทอ (-1.2%) ผลิตภัณฑ์เหล็ก (-0.9%) โลหะเหล็ก (-0.8%) ยางและพลาสติก (-0.8%) (ภาพที่ 5)

ภาพที่ 5

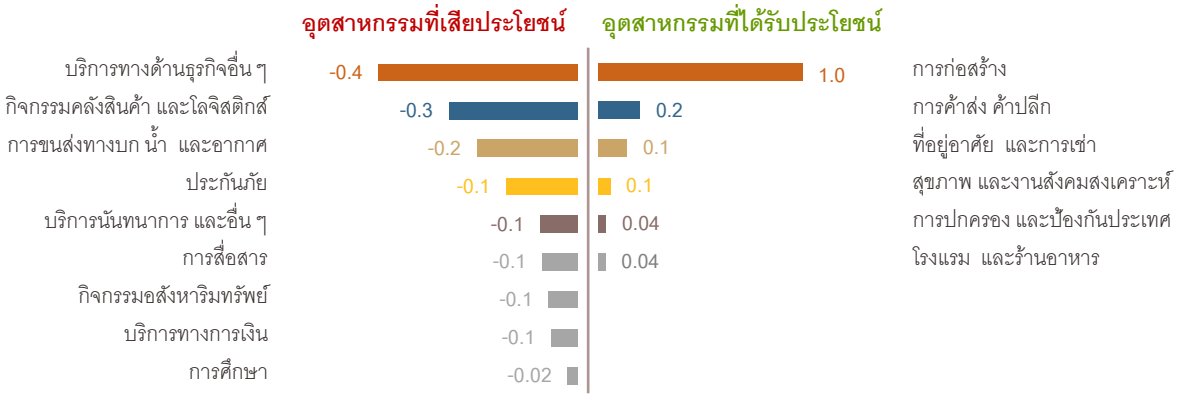
ผลกระทบจากการขึ้นภาษีนำเข้าต่อมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทยในฉากทัศน์ที่ 1

สำหรับภาคบริการของไทย (ภาพที่ 6) หมวดที่ได้อานิสงส์มากที่สุดคือการก่อสร้าง ซึ่งขยายตัว 1.0% จากกรณีฐาน โดยคาดว่าเป็นผลจากการย้ายฐานการผลิตมาไทย ทำให้ภาคก่อสร้างมีแนวโน้มขยายตัว รองลงมาเป็นภาคค้าส่งค้าปลีก (+0.2%) ที่อยู่อาศัย และการเช่า (+0.1%) การแพทย์ (+0.1%) ส่วนภาคบริการที่หดตัว ได้แก่ บริการทางด้านธุรกิจ (-0.4%) คลังสินค้า (-0.3%) บริการขนส่ง (-0.2%) ธุรกิจประกัน (-0.1%)

ภาพที่ 6

ผลกระทบจากการขึ้นภาษีนำเข้าต่อมูลค่าเพิ่มในภาคบริการและอื่น ๆ ของไทยในฉากทัศน์ที่ 1

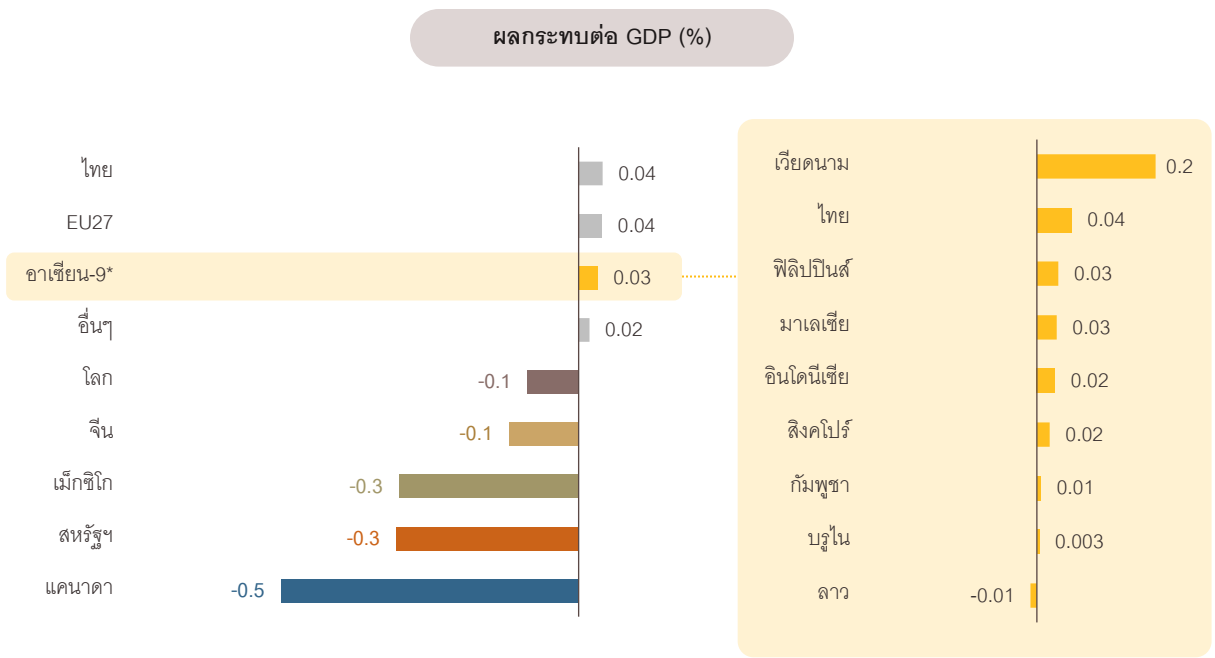
ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)

II. สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% จากเม็กซิโกในอัตรา 25% และจากแคนาดาในอัตรา 25% ขณะที่จีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15%

ฉากทัศน์ที่สองเป็นกรณีการเก็บภาษีนำเข้าเพิ่มเติมจากกรณีแรก โดยในฉากทัศน์นี้สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าทุกประเภทจากเม็กซิโกและแคนาดาในอัตรา 25% โดยวิจัยกรุงศรีพบว่าหากสหรัฐฯ เก็บภาษีนำเข้าจากเม็กซิโกและแคนาดา จะสร้างผลลบที่รุนแรงขึ้นต่อเศรษฐกิจและการค้าโลกในภาพรวม (ภาพที่ 7) โดย GDP และการส่งออกของโลกโดยรวมจะหดตัวในระดับที่สูงขึ้นที่ -0.1% และ -1.5% จากกรณีฐาน ตามลำดับ เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ผลิตภาพลดลง และความต้องการสินค้าจากประเทศเศรษฐกิจหลักลดลง นอกจากนี้ การส่งออกของสหรัฐฯ อาจหดตัวสูงถึง -11.2% จากกรณีฐาน ขณะที่การส่งออกของเม็กซิโกและแคนาดาจะหดตัวราว -1.2% และ -9.4% จากกรณีฐาน ตามลำดับ เช่นเดียวกับการลงทุนของสหรัฐฯ ที่หดตัวรุนแรงขึ้นที่ -1.9% ส่วนหนึ่งเป็นผลจากต้นทุนการนำเข้าที่สูงขึ้น ทั้งสินค้าที่นำเข้าจากจีน เม็กซิโก และแคนาดา ขณะที่การลงทุนในเม็กซิโกและแคนาดามีแนวโน้มหดตัว -19.6% และ -15.1% จากกรณีฐาน ตามลำดับ ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลจากการย้ายฐานการผลิตตามความกังวลด้านความสามารถในการแข่งขันที่ลดลง ขณะเดียวกัน ผลกระทบต่อการส่งออกของจีนรุนแรงขึ้นกว่าในฉากทัศน์แรกเช่นกัน โดยหดตัว -2.3% จากกรณีฐาน ส่วนการลงทุนมีแนวโน้มค่อนข้างทรงตัว (+0.02%) จะสังเกตได้ว่าการขึ้นภาษีของสหรัฐฯ กระทบต่อการลงทุนในสหรัฐฯ แคนาดา และเม็กซิโกเป็นสำคัญ แต่กลับส่งผลให้ภูมิภาคอื่นๆ มีการลงทุนมากขึ้น อาทิ อาเซียน (+1.5%) สหภาพยุโรป (+1.6%) และประเทศอื่นๆ (+1.4%)

ภาพที่ 7

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจมหภาคในฉากทัศน์ที่ 2 สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% จากเม็กซิโกในอัตรา 25% และจากแคนาดาในอัตรา 25% ขณะที่จีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15% (% การเปลี่ยนแปลงจากกรณีฐาน)

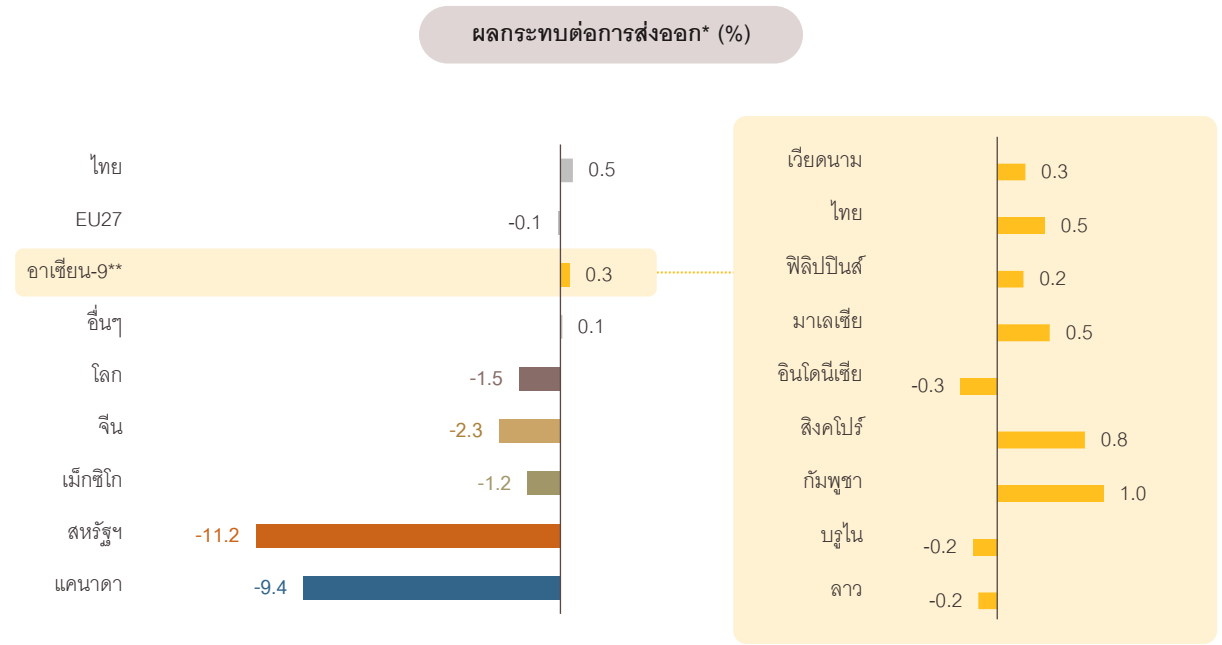

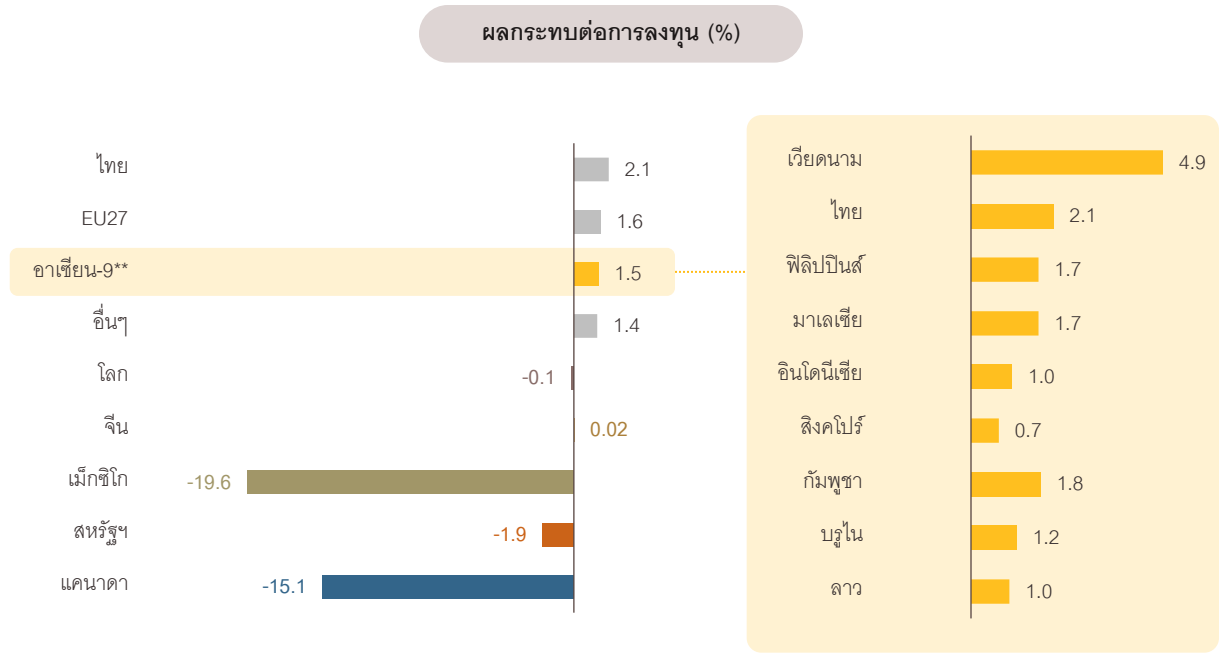
ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)
หมายเหตุ: * อาเซียน-9 หมายถึง กลุ่มประเทศอาเซียนที่ไม่รวมเมียนมา

1/ ในความเป็นจริง สหรัฐฯ ได้ประกาศชะลอการขึ้นภาษีให้แก่แคนาดาและเม็กซิโกเป็นการชั่วคราวอย่างน้อย 30 วัน นับจากวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568

ภาพที่ 7 (ต่อ)

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจมหภาคในฉากทัศน์ที่ 2 สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% จากเม็กซิโกในอัตรา 25% และจากแคนาดาในอัตรา 25% ขณะที่จีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15%
(% การเปลี่ยนแปลงจากกรณีฐาน)

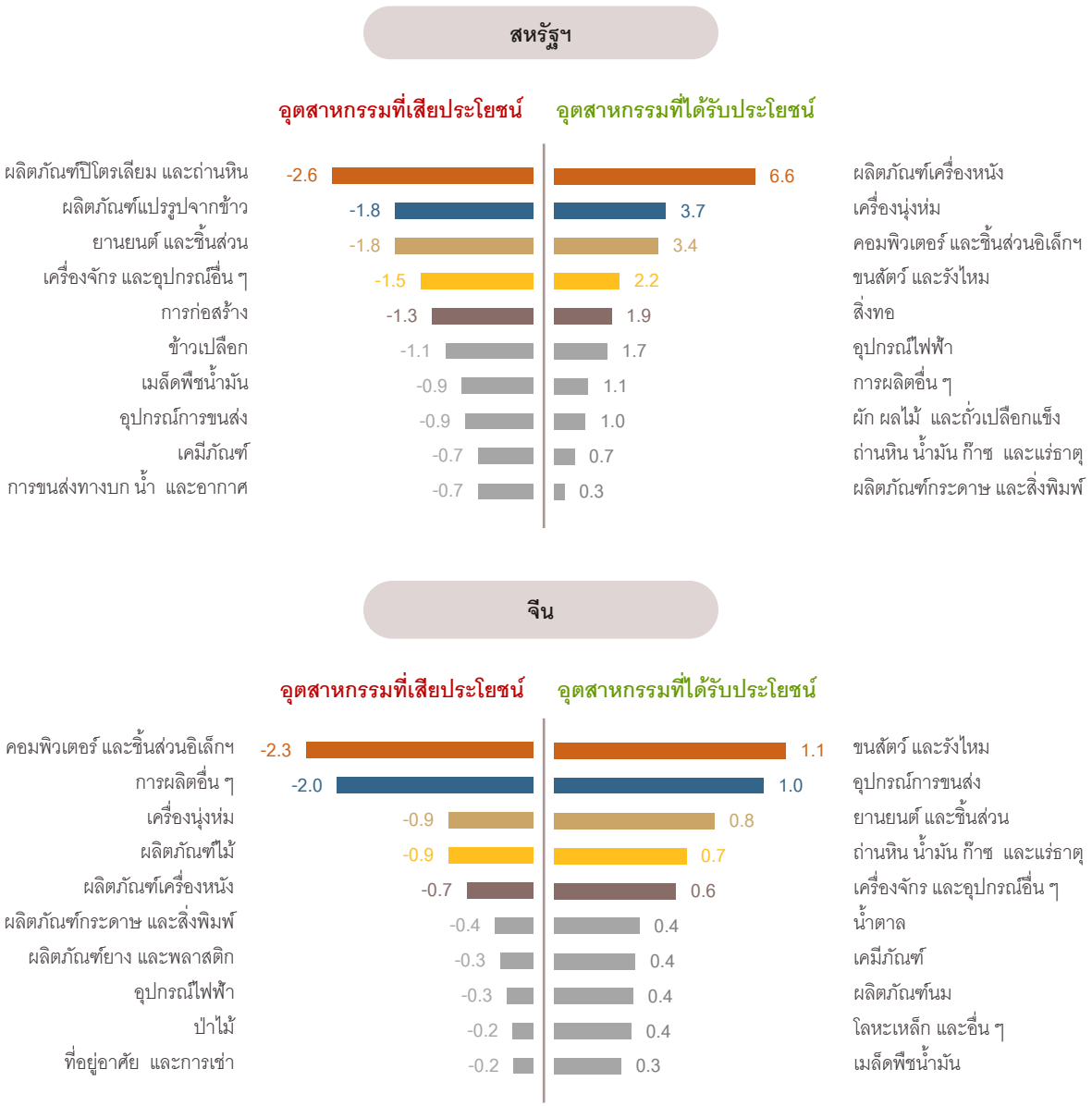

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)
หมายเหตุ: * การเปลี่ยนแปลงเฉพาะปริมาณการส่งออกสินค้า
** อาเซียน-9 หมายถึง กลุ่มประเทศอาเซียนที่ไม่รวมเมียนมา

ในฉากทัศน์ที่ 2 ภาคอุตสาหกรรมของสหรัฐฯ ที่เสียประโยชน์จากสงครามการค้ารุนแรงที่สุดคือหมวดผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมและถ่านหิน ที่หดตัว -2.6% จากกรณีฐาน รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว (-1.8%) อุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วน (-1.8%) (ภาพที่ 8) ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนังของสหรัฐฯ ได้รับผลบวกสูงสุดที่ 6.6% จากกรณีฐาน **ขณะที่ผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมของจีนในหมวดการผลิตคอมพิวเตอร์ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ได้รับผลลบสูงสุด** ที่ -2.3% จากกรณีฐาน ขณะที่อุตสาหกรรมที่ได้ประโยชน์สูงสุดคือหมวดขนสัตว์และรังไหม (+1.1%)

ภาพที่ 8

ผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมและบริการของประเทศคู่สงครามการค้าในฉากทัศน์ที่ 2

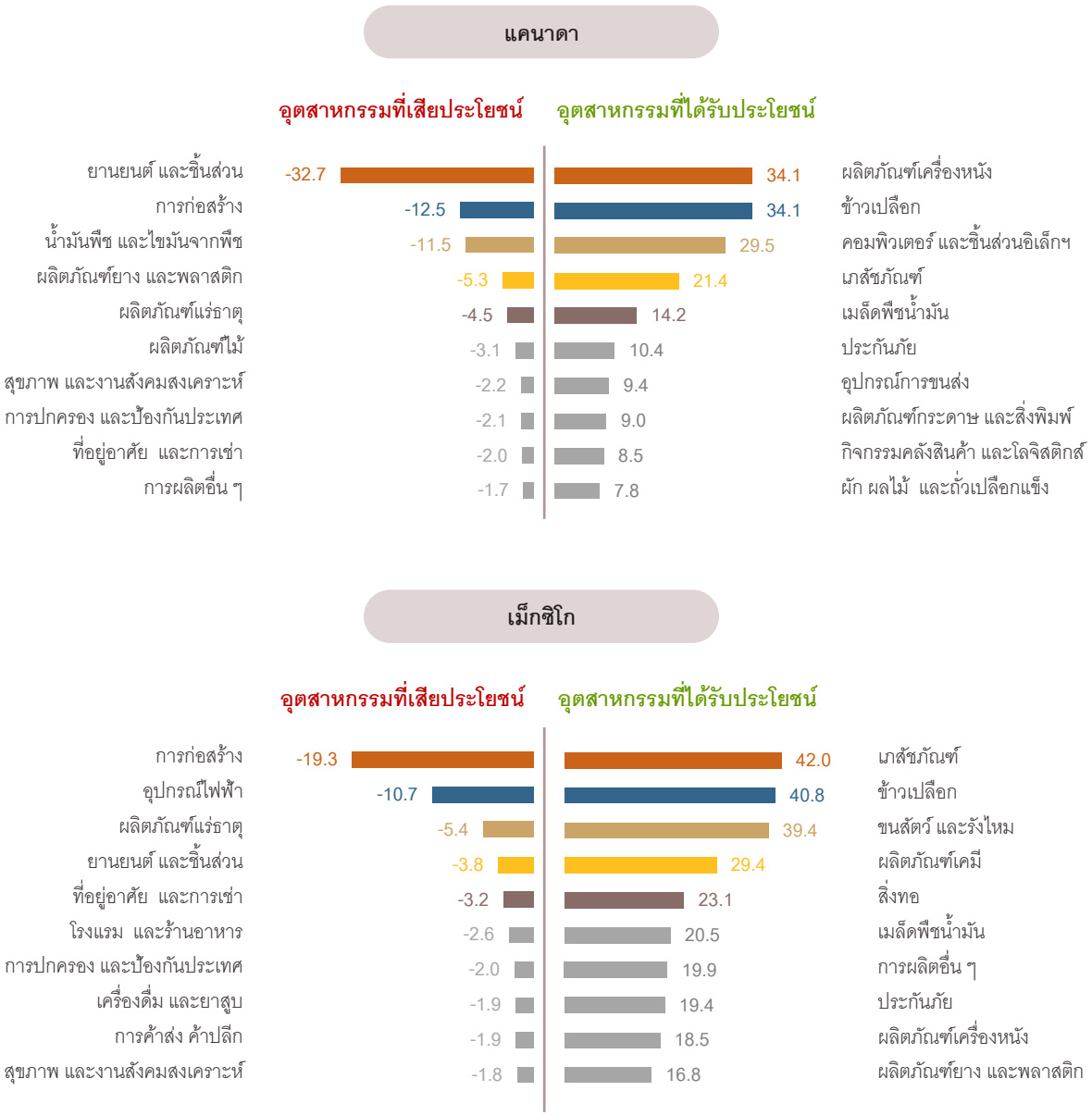

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)

ในฉากทัศน์ที่ 2 ภาคอุตสาหกรรมของแคนาดาที่เสียประโยชน์จากสงครามการค้ารุนแรงที่สุดคือหมวดการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ ที่ได้รับผลลบสูงถึง -32.7% จากกรณีฐาน รองลงมาเป็นภาคก่อสร้าง (-12.5%) อุตสาหกรรมการผลิตน้ำมันพืช (-11.5%) (ภาพที่ 8 (ต่อ)) ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนังของแคนาดาสามารถเติบโตได้สูงสุดที่ 34.1% **ขณะที่ผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมของเม็กซิโกที่รุนแรงที่สุดอยู่ในภาคก่อสร้าง** โดยหดตัวจากกรณีฐานถึง -19.3% สอดรับกับผลกระทบเชิงลบต่อการลงทุน ขณะที่อุตสาหกรรมที่ได้ประโยชน์สูงเป็นอุตสาหกรรมผลิตเภสัชภัณฑ์ (+42.0%) ข้าวเปลือก (+40.8%) กลุ่มขนสัตว์ และรังไหม (+39.4%)

ภาพที่ 8 (ต่อ)

ผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมและบริการของประเทศคู่สงครามการค้าในฉากทัศน์ที่ 2

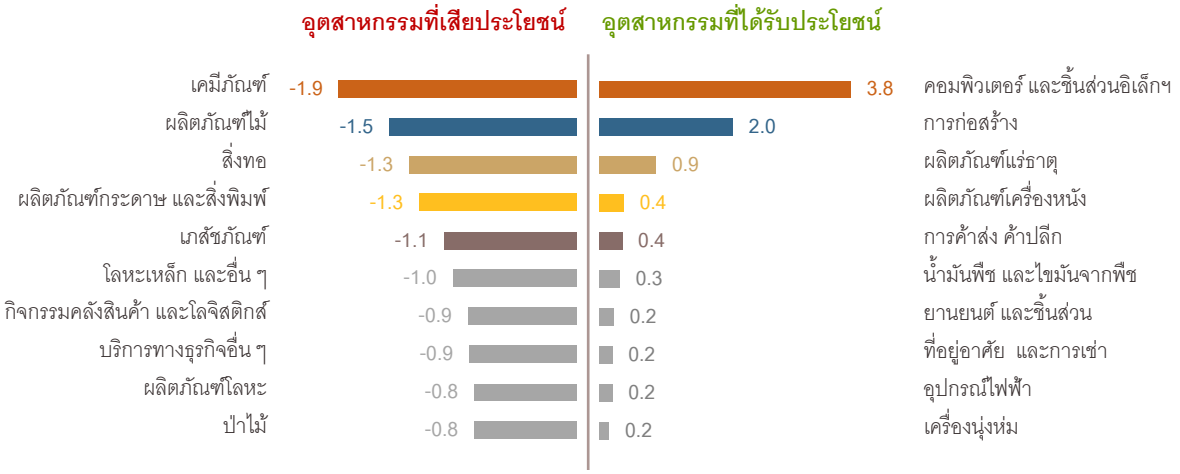

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)

สำหรับประเทศไทย ในฉากทัศน์ที่ 2 ไทยกลับได้ประโยชน์มากขึ้นกว่าฉากทัศน์แรก โดยภาพรวมเศรษฐกิจ (GDP) ของไทยจะเพิ่มขึ้นจากกรณีฐาน 0.04% ขณะที่ผลบวกต่อการส่งออกและการลงทุนอยู่ที่ 0.5% และ 2.1% จากกรณีฐาน ตามลำดับ ส่วนภาคอุตสาหกรรมหรือบริการที่มีแนวโน้มได้ประโยชน์มากที่สุด (ภาพที่ 9) คือ อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (+3.8% จากกรณีฐาน) รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมก่อสร้าง (+2.0%) ผลิตภัณฑ์แร่ธาตุ (+0.9%) **ขณะที่ อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบเชิงลบมากที่สุดคืออุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์** (-1.9%) รองลงมาเป็นผลิตภัณฑ์จากไม้ (-1.5%) และผลิตภัณฑ์สิ่งทอ (-1.3%)

ภาพที่ 9

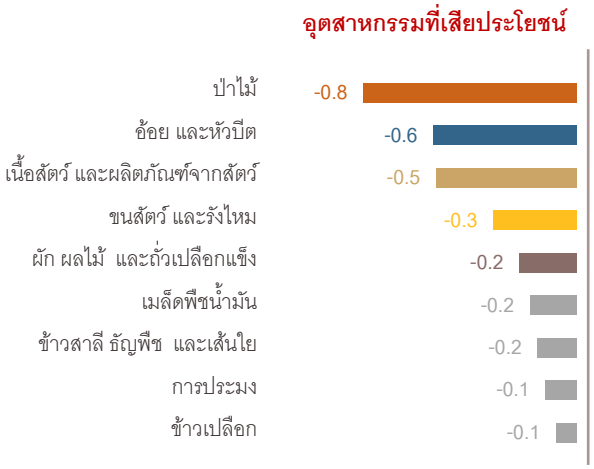
ภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบสูงสุด 10 อันดับแรกของไทยในฉากทัศน์ที่ 2

ภาคเกษตรไทยได้รับผลกระทบเชิงลบในทุกหมวด (ภาพที่ 10) โดยหมวดที่เสียประโยชน์มากที่สุดคือภาคป่าไม้ ซึ่งได้รับผลเชิงลบ -0.8% จากกรณีฐาน รองลงมาเป็นการปลูกอ้อย (-0.6%) เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ (-0.5%) ขนสัตว์และรังไหม (-0.3%) และผักและผลไม้ (-0.2%)

ภาพที่ 10

ผลกระทบจากการขึ้นภาษีนำเข้าต่อมูลค่าเพิ่มในภาคเกษตรของไทยในฉากทัศน์ที่ 2

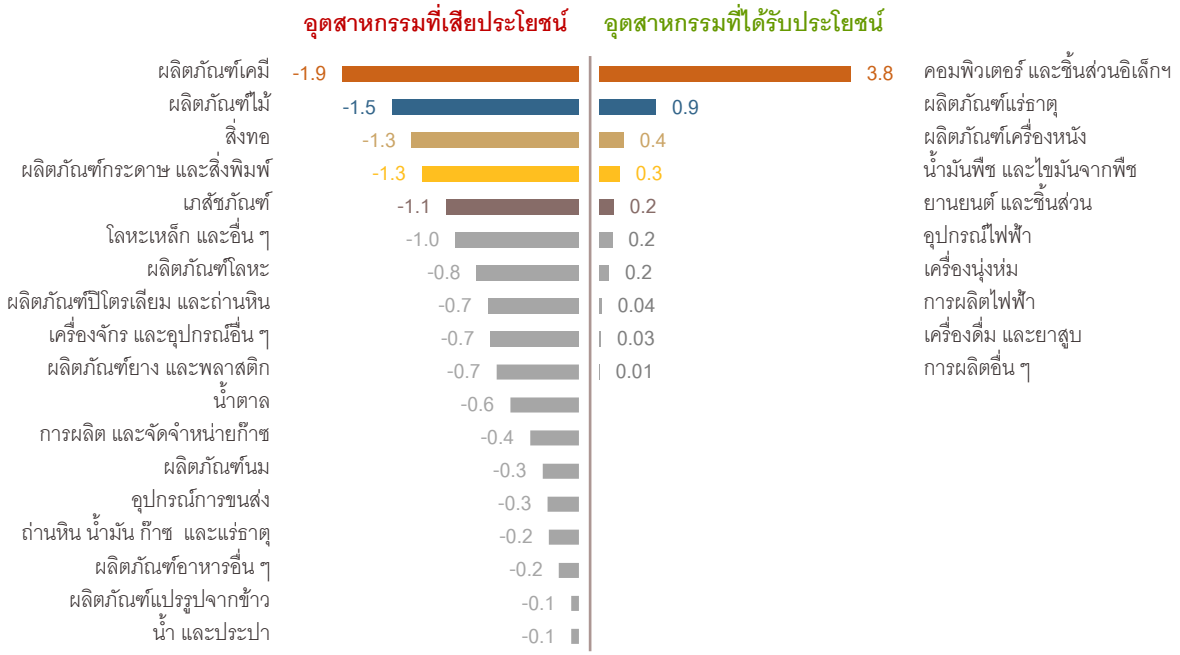

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)

สำหรับภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทย ในฉากทัศน์นี้ หมวดคอมพิวเตอร์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ยังคงเป็นอุตสาหกรรมที่ได้อานิสงส์มาก โดยได้รับผลบวก 3.8% จากกรณีฐาน รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากแร่ (+0.9%) ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง (+0.4%) น้ำมันและไขมันจากพืช (+0.3%) ขณะที่อุตสาหกรรมที่ได้รับผลลบรุนแรงสุดจากการขึ้นภาษียังคงเป็นหมวดเคมีภัณฑ์ (-1.9% จากกรณีฐาน) รองลงมาเป็นผลิตภัณฑ์จากไม้ (-1.5%) สิ่งทอ (-1.3%) และผลิตภัณฑ์กระดาษและสื่อสิ่งพิมพ์ (-1.3%) (ภาพที่ 11)

ภาพที่ 11

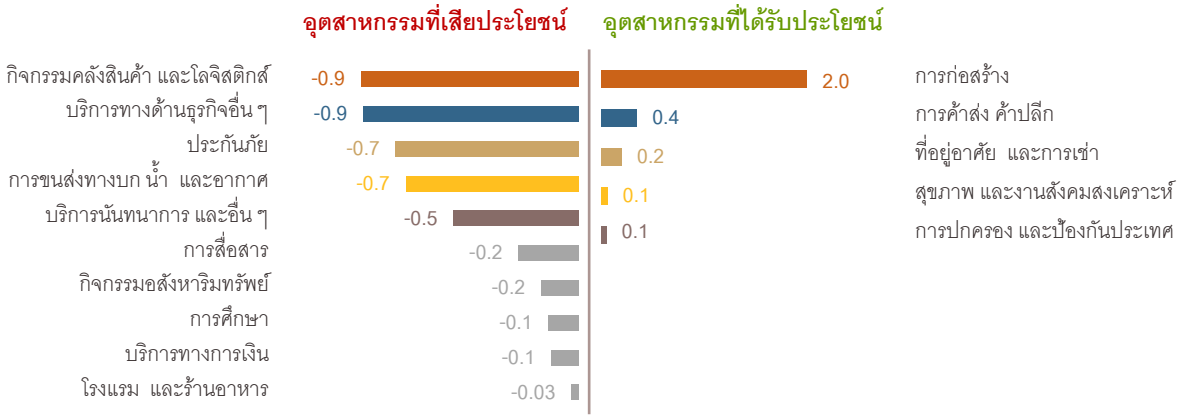
ผลกระทบจากการขึ้นภาษีนำเข้าต่อมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทยในฉากทัศน์ที่ 2

ภาคการก่อสร้างยังคงเป็นหมวดหมู่ในภาคบริการของไทยที่ได้อานิสงส์มากที่สุด (+2.0% จากกรณีฐาน) ผลจากแนวโน้มการย้ายฐานการผลิต ทำให้ความต้องการภาคก่อสร้าง การค้า การลงทุน ที่อยู่อาศัย และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและแรงงานที่เข้ามาประกอบกิจการมีแนวโน้มขยายตัว รองลงมาเป็นภาคค้าส่งค้าปลีก (+0.4%) ที่อยู่อาศัยและการเช่า (+0.2%) การแพทย์ (+0.1%) ส่วนภาคบริการที่ได้รับผลกระทบเชิงลบ ได้แก่ คลังสินค้า (-0.9%) การบริการทางด้านธุรกิจ (-0.9%) ธุรกิจประกันภัย (-0.7%) และ บริการขนส่ง (-0.7%) (ภาพที่ 12)

ภาพที่ 12

ผลกระทบจากการขึ้นภาษีนำเข้าต่อมูลค่าเพิ่มในภาคบริการและอื่น ๆ ของไทยในฉากทัศน์ที่ 2

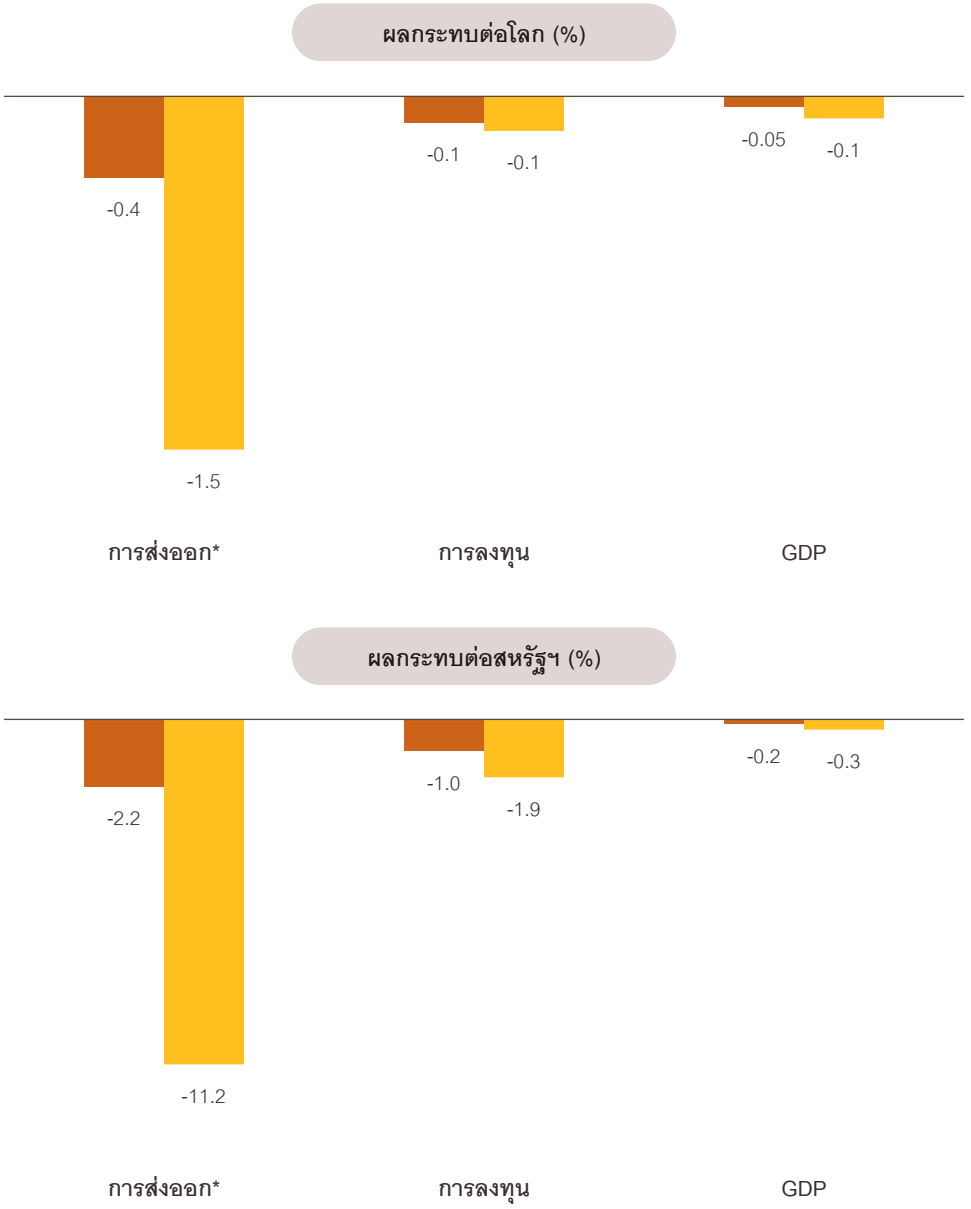

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)

กล่าวโดยสรุป การตอบโต้สงครามการค้าในครั้งนี้สร้างผลลบต่อทั้งเศรษฐกิจโลกและประเทศคู่ขัดแย้ง เนื่องจากต่างฝ่ายต่างพึ่งพาห่วงโซ่อุปทานโลกที่ซับซ้อนมากขึ้น ในขณะที่ไทยได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบแตกต่างกันไปในแต่ละอุตสาหกรรม แต่เมื่อพิจารณาผลโดยสุทธิต่อภาพรวมในเชิงมหภาค ทั้ง GDP การส่งออก และการลงทุน ยังคงเป็นบวก (ภาพที่ 13)

ภาพที่ 13

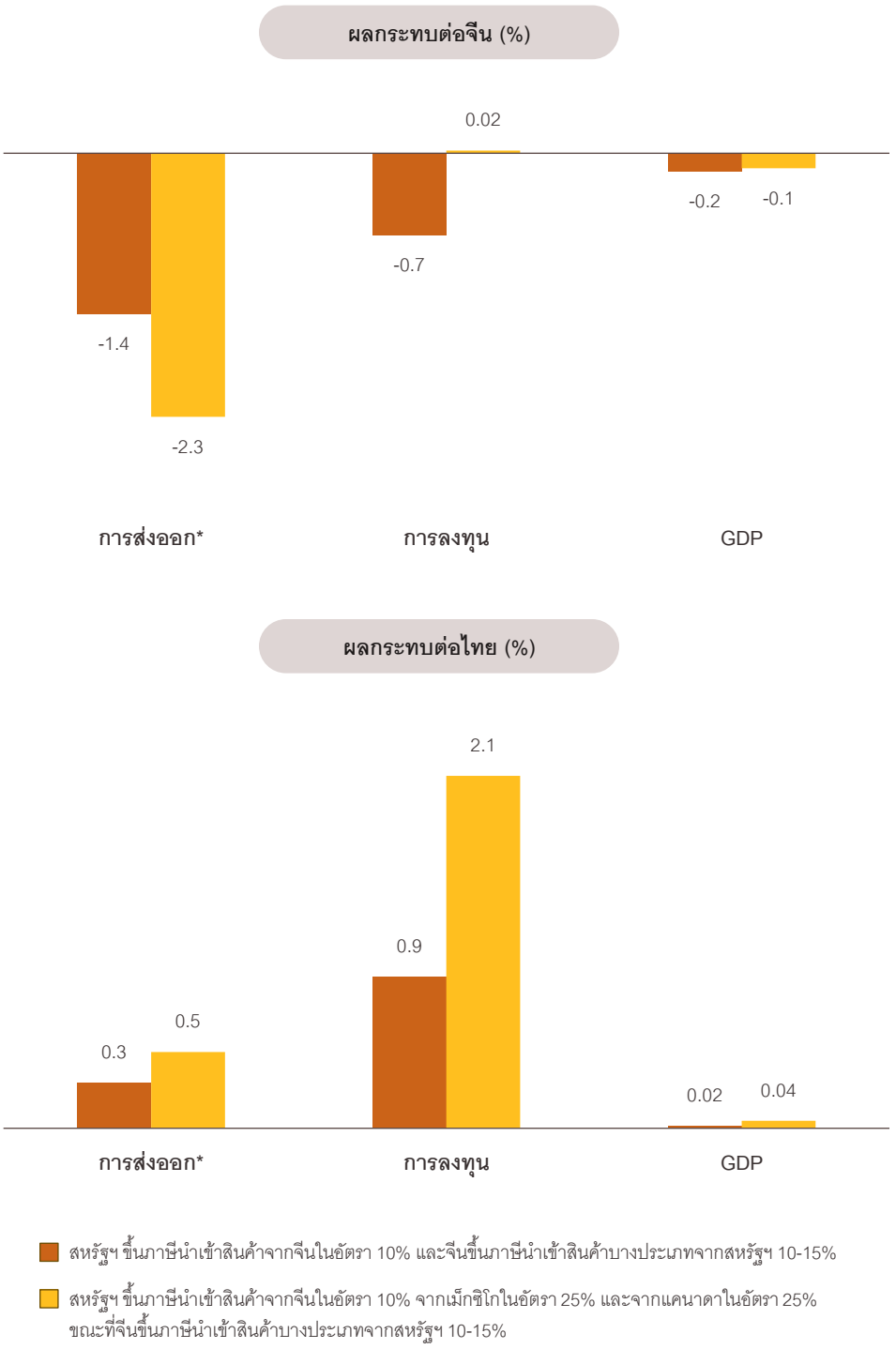
ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและไทยเมื่อเปรียบเทียบฉากทัศน์ที่ 1 และ 2 (% การเปลี่ยนแปลงจากกรณีฐาน)

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)
หมายเหตุ: * การเปลี่ยนแปลงเฉพาะปริมาณการส่งออกสินค้า

ภาพที่ 13 (ต่อ)

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและไทยเมื่อเปรียบเทียบฉากทัศน์ที่ 1 และ 2 (% การเปลี่ยนแปลงจากกรณีฐาน)

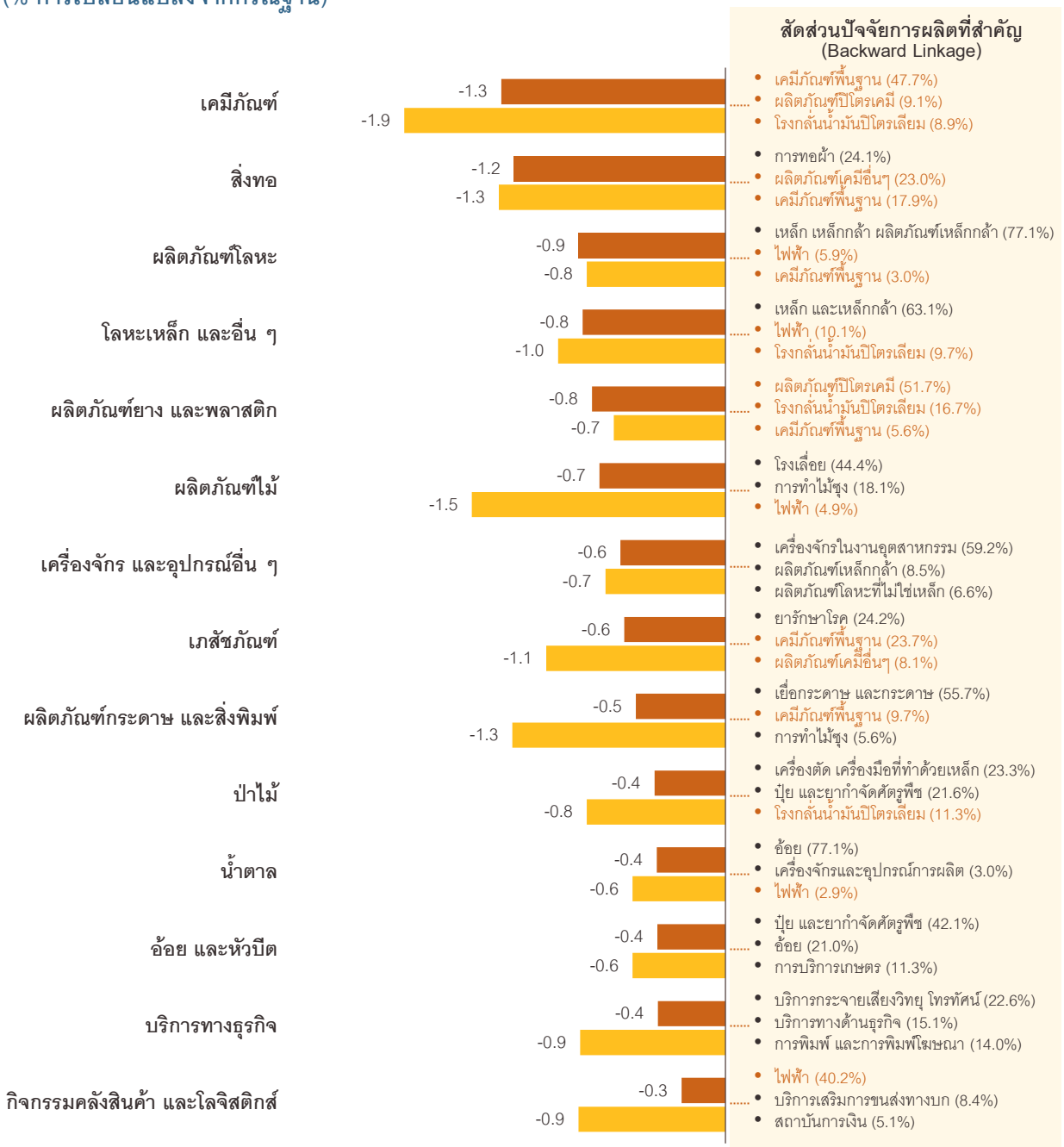

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019)
หมายเหตุ: * การเปลี่ยนแปลงเฉพาะปริมาณการส่งออกสินค้า

เมื่อเปรียบเทียบผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไทยในฉากทัศน์ทั้งสอง พบว่าฉากทัศน์ที่ 2 ส่งผลกระทบมากกว่าฉากทัศน์ที่ 1 โดยผลกระทบเชิงลบเกิดจากการส่งผ่านผลผ่านห่วงโซ่อุปทานของกลุ่มอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์พื้นฐาน ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม และไฟฟ้า เป็นสำคัญ (ภาพที่ 14-15)

ภาพที่ 14

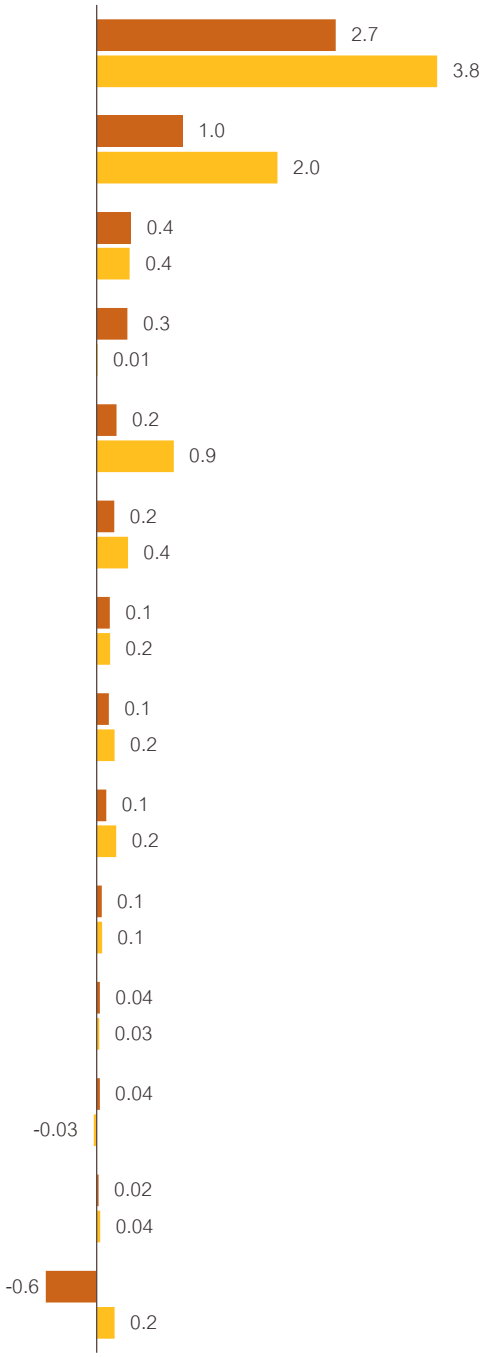
ผลกระทบเชิงลบต่อมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมไทยเมื่อเปรียบเทียบฉากทัศน์ที่ 1 และ 2 (% การเปลี่ยนแปลงจากกรณีฐาน)

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019) และ
ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-output Table) ปี 2558 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ภาพที่ 15

ผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมไทยเมื่อเปรียบเทียบฉากทัศน์ที่ 1 และ 2 (% การเปลี่ยนแปลงจากกรณีฐาน)

	สัดส่วนปัจจัยการผลิตที่สำคัญ (Backward Linkage)
คอมพิวเตอร์ และชิ้นส่วนอิเล็กฯ	• เครื่องจักรและอุปกรณ์ (52.3%) • อุปกรณ์และเครื่องมือวิทยุ โทรทัศน์ (12.2%) • ผลิตภัณฑ์โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก (8.3%)
การก่อสร้าง	• ผลิตภัณฑ์คอนกรีต (13.2%) • ซีเมนต์ (9.8%) • ผลิตภัณฑ์เหล็กกล้า (9.8%)
ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง	• โรงฟอกหนังและการแต่งสำเร็จหนัง (48.2%) • การทอผ้า (8.1%) • เคมีภัณฑ์พื้นฐาน (5.6%)
การผลิตอื่น ๆ	• ยางสังเคราะห์ และปิโตรเคมี (11.5%) • ผลิตภัณฑ์พลาสติก (9.6%) • ผลิตภัณฑ์โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก (7.4%)
ผลิตภัณฑ์แร่ธาตุ	• การขนส่งทางถนน (11.9%) • ผลิตภัณฑ์เคมีอื่นๆ (8.9%) • ผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากน้ำมันปิโตรเลียม (8.8%)
การค้าส่ง ค้าปลีก	• สถาบันการเงิน (32.8%) • ไฟฟ้า (9.3%) • บริการทางด้านธุรกิจ (6.0%)
เครื่องนุ่งห่ม	• การทอผ้า (61.7%) • การปั่นด้าย การหีบฝ้าย และผลิตเส้นใย (8.0%) • ไฟฟ้า (4.8%)
ที่อยู่อาศัย และการเช่า	• สถาบันการเงิน (37.1%) • ไฟฟ้า (24.0%) • บริการทางด้านธุรกิจ (16.9%)
ยานยนต์ และชิ้นส่วน	• ยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ (34.3%) • ผลิตภัณฑ์เหล็กกล้า (17.6%) • เครื่องยนต์ และเครื่องกังหัน (10.0%)
สุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	• ยารักษาโรค (50.5%) • อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ และการแพทย์ (9.2%) • ไฟฟ้า (7.1%)
เครื่องดื่ม และยาสูบ	• น้ำตาล (24.9%) • ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ (17.1%) • น้ำดื่ม และน้ำอัดลม (15.4%)
โรงแรม และร้านอาหาร	• ไฟฟ้า (28.0%) • สถาบันการเงิน (5.3%) • บริการทางธุรกิจ (5.1%)
การผลิตไฟฟ้า	• การแยกก๊าซธรรมชาติ และขนส่งทางท่อ (33.7%) • การผลิตน้ำมันปิโตรเลียม (19.6%) • โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม (15.2%)
อุปกรณ์ไฟฟ้า	• เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในบ้าน (18.7%) • ผลิตภัณฑ์พลาสติก (17.4%) • ผลิตภัณฑ์โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก (11.4%)

สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% และจีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15%

สหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนในอัตรา 10% จากเม็กซิโกในอัตรา 25% และจากแคนาดาในอัตรา 25% ขณะที่จีนขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสหรัฐฯ 10-15%

ที่มา: ประมวลผลจากแบบจำลอง GTAP (Aguiar et al., 2019) และ
ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-output Table) ปี 2558 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

มุมมองวิจัยกรุงศรี

การศึกษาผลกระทบสงครามการค้าในครั้งนี้พบว่า การขึ้นภาษีนำเข้ายังคงสร้างผลกระทบต่อสหรัฐฯ ในระดับสูงทั้ง 2 ฉากทัศน์ โดยแบบจำลองแสดงให้เห็นว่า การขึ้นภาษีกับประเทศคู่ค้าสร้างแรงกดดันแตกต่างกันใน 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ยังไม่เคยโดนขึ้นภาษีนำเข้าอย่างรุนแรงมาก่อนหน้านี้ อันได้แก่แคนาดาและเม็กซิโก มีแนวโน้มเผชิญกับผลกระทบต่อเศรษฐกิจที่สูงกว่าประเทศอื่นๆ จึงไม่น่าแปลกใจที่ทั้งสองประเทศพยายามเร่งเจรจาหรือหามาตรการแก้ไขปัญหาต่างๆ ตามที่สหรัฐฯ เรียกร้อง **สะท้อนถึงประสิทธิผลในระดับหนึ่งของการใช้ภาษีนำเข้าเป็นเครื่องมือต่อรองของสหรัฐฯ** ขณะที่ประเทศกลุ่มที่เคยเผชิญกับการขึ้นภาษีนำเข้าจากสหรัฐฯ เช่น จีน จะได้รับผลกระทบส่วนเพิ่มต่อเศรษฐกิจในระดับที่ไม่สูงเท่ากับประเทศกลุ่มแรก เนื่องจากฐานภาษีที่สหรัฐฯ เรียกเก็บแต่เดิมนั้นสูงอยู่แล้วในระดับหนึ่ง ดังนั้น **วิจัยกรุงศรีจึงคาดว่า การขึ้นภาษีนำเข้าจะเป็นเครื่องมือที่ส่งผลดีทางการเมืองต่อสหรัฐฯ ในระยะสั้น ซึ่งจะนำไปสู่การเจรจากับประเทศต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อตกลงพิเศษทางการค้า แต่ในระยะยาวอาจสร้างความเสียหายย้อนกลับมายังเศรษฐกิจของตนเองได้**

อย่างไรก็ตาม **การวิเคราะห์ภายใต้แบบจำลอง** GTAP (Global Trade Analysis Project) **ยังมีข้อจำกัดบางประการที่บางสถานการณ์อาจไม่สามารถนำมาประเมินในแบบจำลอง** อาทิ การเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต (ทุนและแรงงาน) ในแบบจำลองยังไม่สามารถตอบสนองต่ออุปสงค์และอุปทานได้ทันที ตลอดจนฐานข้อมูลมีความล่าช้ากว่าสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้นการใช้แบบจำลอง GTAP จึงเป็นแนวทางในการประเมินผลกระทบเพื่อรับมือกับการขึ้นภาษีนำเข้าได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจต้องพิจารณาควบคู่กับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพในการตั้งรับและปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกที่มีความซับซ้อนและพลวัตสูง

ด้วยความเชื่อมโยงในระดับสูงของอุตสาหกรรมไทยกับห่วงโซ่อุปทานโลก แม้ว่า ณ วันที่เผยแพร่บทความ สหรัฐฯ อาจยังไม่ได้ขึ้นภาษีนำเข้ากับไทยโดยตรง แต่ไทยก็อาจได้รับผลกระทบทางอ้อมที่ส่งผ่านมาจากอุตสาหกรรมต้นน้ำของประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน ดังนั้นการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้ทันตามสถานการณ์ โดยเฉพาะ**การเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในประเทศ**อาจช่วยลดผลกระทบความเสียหายจากภายนอกได้ดีขึ้น อาทิ การพึ่งพาการบริโภคและใช้จ่ายภายในประเทศมากขึ้น (Domestic Spending) รวมถึงกระจายตลาดส่งออกเพื่อลดระดับของการ**พึ่งพาการส่งออกไปยังประเทศคู่ขัดแย้ง** และมุ่งเน้นนโยบายเชิงรุกในการเจรจาข้อตกลงทางการค้าทั้งกับคู่ค้าเดิมและตลาดใหม่ ตลอดจน**พัฒนาภาคอุตสาหกรรมและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมและบริการของไทย** แนวทางเหล่านี้จะเป็นทางออกหนึ่งที่ช่วยบรรเทาผลกระทบจากกระแสสงครามการค้าโลกที่รุนแรงและเข้มข้นขึ้นอย่างน้อยในช่วง 4 ปีนับจากนี้

วิจัยกรุงศรี

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

ผู้บริหารสายงานวิจัยและหัวหน้าทีมวิจัยเศรษฐกิจ

ทีมวิจัยเศรษฐกิจ

สุจิต ชัยวิชญชาติ

ผู้บริหารทีมวิจัยเศรษฐกิจมหภาค

วนิชา ดิเรกอุดมศักดิ์

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

จุไรลักษณ์ พลศรี

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส (พยากรณ์ตัวเลขเศรษฐกิจ)

ทรรศิน กลิ่นถนอม

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

กฤตพร ศิริใจชิงกุล

นักเศรษฐศาสตร์

ศุภสิน อิทธิพัทธ์วงศ์

นักเศรษฐศาสตร์

ทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

รักษาการผู้บริหารทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ณธัญอร รัตนาธรรมวัฒน์

นักวิจัยอาวุโส

นฤชยา สาตแฟง

นักวิจัย

ปริญญา มิ่งสกุล

นักวิจัย

ชณัฐฐา ธาระรส

นักวิจัย

ทีมบริหารระบบข้อมูลวิจัย

ธมณ เสริญสุขสกุล

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

เชิดศักดิ์ ศรีชัยตัน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

วงศกร แก้วอุดทัง

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

ทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ธเนศ มหัทธนาลัย

ผู้บริหารทีมวิจัยอุตสาหกรรม

พูลสุข นิลกิจศรานนท์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Healthcare, Mobile Operators)

ปิยะนุช สถาพงศ์ภักดี

นักวิเคราะห์อาวุโส (Transport & Logistics)

เทียร เทียมศักดิ์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Energy, Petrochemicals)

ชัยวัช โชวเจริญสุข

นักวิเคราะห์อาวุโส (Agriculture)

นรินทร์ ตันไพบูลย์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Power Generation, Modern Trade, Chemicals, Medical Devices)

พุทธชาด ลุนคำ

นักวิเคราะห์อาวุโส (Construction Contractors, Construction Materials, Hotels, Industrial Estate)

พัชรา กลิ่นชวนชื่น

นักวิเคราะห์อาวุโส (Real Estate)

ประพันธ์ ลีน้อย

นักวิเคราะห์ (ESG)

ศุภวัฒน์ โชคสวัสดิ์ไพศาล

นักวิเคราะห์ (Automobile, Electronics & Electrical Appliances)

รพีภูมิ ลาภมาก

นักวิเคราะห์ (Agriculture, Food & Beverages)